

gjeringsens Tjenere (Finantsministeren: I offentlig-retlig Betydning!) Jeg troede, det var offentligt, naar vi forhandlede her om en Lov (Finantsministeren: Den er Regjeringens Tjenere i offentlig-retlig Betydning). Ja, den ærede Minister kan jo tage Ordet, naar jeg er færdig. Offentlig og retlig og alle andre Betydninger — den ærede Minister har indrømmet, at Embedsmændene ere Regjeringens Tjenere, og den høitærede Indenrigsminister har vedkendt sig som sin Mening, at det er uanstændigt, naar Embedsmænd gaa imod Regjeringen, idet de ere Regjeringens Tjenere. Efter min hele Opfattelse kan man her anvende et gammelt, bekendt dansk Ordsprog, som siger: Som Herren er, saa følg ham Svende; det gjentager sig vistnok til alle Tider, at den Mand, der gaar ud fra oven, efterhaanden gribes af dem, der ere lavere stillede, idet det er i Ens Interesse at staa sig godt med og se at slutte sig til den Mand, som han lægger Mærke til mere og mere herfter i de høiere Kredse. Saaledes er det mig klart, at, dersom det Mistillidsforhold, der finder Sted mellem Folkethinget og Regjeringen, paa noget Punkt skulde kunne begrundet gjøre sig gjældende, er det netop overfor en Lov som denne. Dette er nærmere udviklet af det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Boisen), og jeg skal, da Forhandlingerne have været saa længe, søge at fatte mig kort og kun opholde mig ved enkelte Punkter, som jeg finder det rigtigt at opholde mig ved. Det er nærmest overfor den ærede Finantsminister. Overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) skal jeg ikke sige et eneste Ord andet, end blot slaa fast, at han atter her ligesom har udtalt, at det er hans Mening, at der kan komme Forhold, hvor det er forsvaerligt ja endog Pligt for en Regjering at udgive provisoriske Finantslove (Hindenburg: Ja). Ja, det ærede Medlem kan ikke negte det, og han har sagt, at flere ere komne til den samme Mening. Jeg slaaar dette fast, og jeg paa- staar, at det vil ingen Regjering gjøre, thi det er efter min og Manges fuldeste Overbevisning grundlovsstridigt. Om man end i Kampens Hebelader falde Ord om Muligheden deraf, saa er der ingen Regjering, der, naar det kommer til Stykket, vil gjøre det. Det er altsaa dette, jeg vil herde, at det er let nok her at sige os, at noget Saadant kan gjøres, og at det kan blive nødvendigt, men jeg siger: overfor Grundloven ville vi ikke nogenfinde se nogen dansk Regjering gjøre det. Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg kun opholde mig ved ganske enkelte Ytringer af den ærede Minister. Han negtede iforgaars Rigtigheden af, hvad jeg havde sagt, at der var flere, der led under den samme beklagelige Tilstand som den, der her er Tale om med Hensyn til nærværende Lovforslag. Det, jeg har sagt i denne Retning, foreligger trykt, og jeg ser, at jeg har udtalt mig saaledes:

„Ministeriets Grundsaetninger ere saadanne, at man, idet man tager fuldt Hensyn til den ene Side, som man gjør ved det nærværende Forslag, ikke tager Hensyn til andre Sider, hvor flere kunne trænge ligesaa meget, og Savnet kunde være ligesaa stærkt“. Det er dette, jeg har sagt, og det vedkender jeg mig; jeg vedbliver at paa- staa, at der er flere Sider i vort Folk, hvor Trangen er ligesaa stor, hvor den kunde trænge ligesaa meget til at afhjælpes, og at den Mod- stand, Regjeringen viser mod flere af de Lov- forslag, som vi behandle, har forhindret, at man har kunnet komme til at gjøre Noget ogsaa for disse andre Sider af Befolkningen. Den ærede Minister har i Dag givet nogle Forklaringer over enkelte af de Udtalelser, som han i sidste Møde fremsatte, Forklaringer, som jeg ikke fuldt har kunnet opfatte, thi de forekom mig ikke at være saa klare, at man egentlig kan kalde dem For- klaringer. Den ærede Minister yttede navnlig, at den nuværende Tilstand, skjøndt den ikke var hyggelig, dog var en sund Tilstand. Det var mig ganske klart, at dette var en tydelig Be- tegnelser af den forskjelligs Betragtningssaaade, som Ministeriet og Folkethingets Flertal have af Forholdene. Hvad Folkethingets Flertal finder at være et høist usundt, et høist sørgeligt og beklage- ligt Forhold, finder den ærede Minister er et sundt Forhold; men naar han finder det, saa undrer det mig, at han saameget vil forsvare det foreliggende Forslag, thi er det en saa sund Tilstand, vi have, saa ville vi jo styrke Sund- heden ved at forkaste Forslaget. Det er et yderligere Tegn paa den Lillid, der er mellem Ministeriet og Folkethinget, at vi ved at forkaste dette Lovforslag forsøge den Sundhed, der for Diebliffet finder Sted i Forholdene. Den ærede Minister kom imidlertid med en ganske for- underlig Forklaring, idet han sagde, at han vilde kalde den nuværende Tilstand en god Medicin, men jeg har aldrig hørt, at man forklarer Sund- hed som Medicin. Jeg har hørt, at man tager Medicin for at faae Sundheden tilbage, naar den er tabt; men jeg er ude af Stand til at fatte, hvorledes man kan sammenligne en sund Tilstand med Medicin. At den ærede Minister mente, at den nuværende Tilstand var sund, fremgik ogsaa af hans Slutningsord, at dersom man vilde have, at han skulde gaa af som Minister, skulde man kun vedtage hans Love. Det er jo en ganske for- underlig Betragtning, som vi Røgsfolk slet ikke kunne forstaa; thi dersom vi ere i Stand til at vedtage hans Love, maa vi jo ønske at beholde ham, og det vilde jo da være os overordentlig sørgeligt, om han gik bort. I saa Tilfælde vil jo imidlertid den ærede Minister gaa af, men dersom vi vedblive at forkaste hans Forslag, vil han ikke gaa af, fordi han mener, at et forskjel- ligt Forhold mellem ham og os er en sund Til- stand. Naar vi ønske at beholde ham, vil han